

Willem Vermandere, Van Mijn Groot Verstand

'k Zijn ik geboren met een eindlijk verstand
nog voor Jan De Wilde had ik mijn wijsheidstand
nie zo maar eentje alhier en aldaar
mijn mond zat er vol van, 't is zeker 't is waar

't Is nie te geloven zei de meester in schole
den dien speelt hier zo maar d'eerste viole
'k zijn ik onnozel met mijn groten diplom
ja da zei de meester en da was nie dom

En zo is 't gegaan in Leuven en in Gent
ja zelfs tot in Kortrijk gerocht ik bekend
'k heb al mijn proeven m glorie deurstaan
ja zelfs in 't prikken was'k niet te verslaan

Mijn vader was zot van contentement
en mijn moeder was preus m zo ne student
zelfs 'n keunink van Brussel ie zei 't aan zijn maten
en zo had heel de wereld mij gauw in de gaten

Willem, zei 'tn, Willem, slimme landgenoot
kom in 't ministerie of Belgi gaat dood
nen vent gelijk gij hebben wij van doen
'k zal ik voor uw vrouwe wel de commissies doen

Ik maak u minister te land en ter zee
en 'k zorg voor nen job op den BRT
maar 'k schopte hem buiten, dat was opgeklaard
ie smeerde te vele sirope aan mijn baard

Ne zucht van verlichting, genoeg voor vandage
komt 'n heilige geest daar nie binnen binnen langs de kave
nen kapotte poot en zijn vleiren hangen sluts
maar God den here gien heiligen duts

Gulielmus, Gulielmus o carrissime
en God de vader hoe is 't er nog mee
stijf goed en mercie, waarover dat 't gaat
wel zie je gie nie dat de kerke vergaat

Maar maar mijnhere den heiligen geest
dat gij verschiet dat verwondert 't mij meest
't zit in d'historie toch vol stommiteiten
en 't geen dat ge nu ziet zijn maar futiliteiten

Van pasters die trouwen, dat was toch hoog tijd
en kloosters die sluiten is 't dat die u spijt
wat zeg je, de paus, dat hij zich deerlijk vergist
maar Saint Esprit is 't ooit anders geweest

'k Heb hem dan de laatste kluchten verteld
maar hem ook heel goed nog zijn lesse gespeld
e knikte van ja op den langen deur
en 'k zag het, hij kreeg al een veel beter koleur

Hij was weer aan 't kroppen koekeroetekoe
hij sloeg al zijn vleiren weer open en toe
'k heb 't altijd veel te serieus aangepakt
'k zou beter af en toe ne keer vloeken dat 't krakt

Se mensch'n je weet het en elk zegt het voort
'k heb ik het gezongen en gij hebt het gehoord
als ge nie meer weet waarin of waaruit
kom dan bij mie dat is je beste besluit

In uiterste nood zo komen ze naar mie
gisteren Marc Galle met een woordj' of drie
Herman Andries hielpe 'k ik van de grond
en ik leerde Vlaams aan Florquin zijnen hond.